

kan ansætte en i en Kommune, et koncessioneret Selskab eller en statsunderstøttet offentlig Institution ansat pensionsberettiget Tjenestemand i en pensionsberettigende Statstjenestemandstilling eller omvendt. Dette synes urimeligt og stridende mod Forudsætningerne for selve Hovedsynspunktet for Ansættelse som Tjenestemand, saaledes som dette er udtrykt i Tjenestemandslovens § 1 og de til dennes Bestemmelser knyttede Fortolkninger, saaledes Lønningsraadets Skrivelse af 4. Februar 1921, der fastslaar, at Udtrykket »Livsgerning« i Tjenestemandslovens § 1 maa forstaas saaledes, at Tjenestemandsstillingen maa lægge aldeles overvejende Beslag paa Indehaverens Tid og Kræfter (give »fuld Beskæftigelse«), saa at enhver mulig anden Beskæftigelse maa blive noget aldeles sekundært (Sidebeskæftigelse).

Kommissionen skal endvidere bemærke, at det vilde være ønskeligt at fastslaa, hvilke offentlige Virksomheder der henføres under de i § 62, Stk. 5 og efter ovennævnte Forslag i § 44, Punkt 5, indeholdte Bestemmelser, samt at give nærmere Regler om Pensionsberegning for Tjenestemænd eller disses Enker, naar de samtidig kan faa Pension fra Staten og fra en offentlig Virksomhed, der holdes oppe ved et Statstilskud af en saa omfattende Karakter, at de statsøkonomiske Interesser i Pensionsbestemmelsernes Forvaltning er af lignende Art som i Statens egne Institutioner. De paagældende Institutioner har almindeligvis et Lønnings- og Pensionsreglement, der i alt væsentlig svarer til Statens Lønningsordning.

Staten har i saadanne Tilfælde naturligt Krav paa at have Kontrol med Administrationen af Pensionsreglerne, og Tjenestemændene vil ikke med Rette kunne kræve gunstigere Pensionsordning end at faa Pension efter Tjenestemandsloven paa Grundlag af den samlede Tjenestetid og den højeste af Lønningerne i de 2 Stillinger. Det skal i denne Forbindelse erindres, at Begrænsningsreglen i § 62, Stk. 5 tager Hensyn til, at den anden Pension i de paagældende Forhold oftest ydes af en Kommune eller et koncessioneret Selskab, hvorfor Staten kun har Krav paa at inddrage en Del af det for meget tilstaaede.

Som Eksempel paa de Stillinger, der her tænkes paa, skal nævnes: Aandssvageanstalterne, de statsunderstøttede, private Skole- og Ungdomshjem, Finsens Lysinstitut, Hedeselskabet, Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse, Epileptikerhjemmet i Nyborg, Samfundet og Hjemmet for Vanføre. Muligvis skulde ogsaa Navigationskolerne og nogle enkelte Grupper af private Skoler, der opretholdes ved Statens Tilskud, inddrages under Reglerne. For Skoler, der blot modtager Tilskud til Pensionsordning, burde det fastslaas, at saadant Tilskud fra Staten ikke ydes til Personer, der er Statstjenestemænd. Men iøvrigt har Kommissionen betragtet det som liggende udenfor sin Opgave at undersøge nærmere, hvilke enkelte Virksomheder der i den omhandlede Henseende skal regnes med. Ifølge Forholdenes Natur maa de i Folkekirkens Lønningslove nævnte pensionsberettigende Stillinger omfattes af Reglerne i § 44, Stk. 5 og 62, Stk. 5 eller disses Analogi.

De heromhandlede Spørgsmaal egner sig dog ikke til Afgørelse paa selve Lønningsloven, idet der fra Tid til anden kan ske Ændringer med Hensyn til, hvilke Virksomheder der skal omfattes af paagældende Regler; derimod vilde det være naturligt, at de fornødne Bestemmelser i saa Henseende blev truffet ved Tekstanmærkning paa de aarlige Finanslove.

Kommissionen skal uden at opstille noget positivt Forslag nævne de Punkter, der foruden en Opregning af paagældende Virksomheder og en Henvisning til § 44, Stk. 5 og § 62 h maatte behandles i en saadan Tekstanmærkning.

a) Beregning af Pension til tidligere i paagældende Virksomheder ansatte, der har Ret til Pension som Statstjenestemand (jfr. Tjenestemandslovens § 62, Stk. 5), bør ske Forelagte Lovforslag m. m.